

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319205287
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2319205287.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu A. B. A. a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v sporovej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému: A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, A. E., zast. splnomocnencom: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, Jána Poničana 9, Bratislava, o 360,68 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26Csp/239/2019-133 zo dňa 18. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I/ žalobu zamietol v časti nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 360,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 360,68 eur od 30.04.2019 do zaplatenia a výrokom II/ žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ustanovením § 52 ods. 1 až 4, §52a ods. 2, § 53 ods. 1, 2, 3 a 9, §53c, § 54 ods.2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 17 ods.1 a § 25 ods. 2 ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

3. Vecne dôvodil tým, že v konaní bolo preukázané a zároveň medzi stranami sporu nesporné, že dňa 15.10.2010 Home Credit Slovakia, a.s. v pozícii veriteľa uzatvoril zákonom požadovanou písomnou formou so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu č. 3912085119, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 513,90 eur na účel kúpy tovaru K50IN-sx314V zn. Asus (kúpna cena tovaru 571,00 eur), s mesačnou splátkou úveru 59,14 eur v počte 10 splátok, s ročným úrokom 31,32% a RPMN 36,80%, kde celkové náklady spotrebiteľa predstavujú 77,50 eur. Existencia prípadnej následnej zmeny zmluvného vzťahu spočívajúcej najmä v navýšení úveru nebola v konaní preukázaná (ani žalobkyňou tvrdená). V odvolacom konaní žalobkyňa tvrdila, že na základe predmetnej zmluvy malo byť predmetom úveru nie 513,90 eur, ale až 3.300 eur, z ktorých žalovaný zaplatil do podania žaloby 2.939,32 eur. Čerpanie sumy 3.300 eur žalovaným žalobkyňa v konaní nepreukázala, pričom vzhľadom na obligatórnu písomnú formu úverovej zmluvy podľa ust. § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. aj v časti predmetu úverovej zmluvy súd konštatoval, že pre poskytnutie žalobkyňou tvrdeného úveru vo výške 3.300 eur nemá preukázanú existenciu právneho dôvodu. Žalobkyňa síce tvrdila, no v konaní vzhľadom na spochybnenie jej tvrdenia žalovaným nepreukázala, že by žalovaný z titulu predmetného zmluvného vzťahu realizoval platby úveru vo výške spolu 2.939,32 eur. Naopak, žalovaný v rámci odvolacieho konania preukázal,

že ku dňu 07.03.2017 bola úverová zmluva č. 3912085119 „doplatená a ukončená“, vychádzajúc z obsahu oznámenia Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 07.03.2017, t.j. najneskôr ku dňu 07.03.2017 už dlh žalovaného zo zmluvy č. 3912085119 neexistoval (teda ani pohľadávka žalobkyne). Výzva veriteľa adresovaná dlžníkovi k splateniu celého dlhu zo dňa 29.05.2017 vo výške 1.411,87 eur (aj s prihliadnutím na odlišné označenie úveru číslom 6204237533) sa netýka nároku z úveru č. 3912085119, uplatneného v tomto konaní, na základe čoho nemal súd za preukázané, že by platne a účinne došlo k predčasnemu zosplateniu úveru podľa ust. § 565 O.z. v spojitosti s ust. § 53 ods. 9 O.z., nárok na zaplatenie ktorého je predmetom tohto konania. Keďže k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru č. 3912085119, nedošlo, pôvodný veriteľ nemohol postúpiť žalobkyňi tzv. „živý úver“ bez súhlasu spotrebiteľa (§ 525 ods. 2 O.z.). V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené dve podmienky, a to: 1/ postúpenie pohľadávky na oprávnenú osobu a 2/ ukončenie úverového vzťahu. Pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom a žalobkyňou nedošlo k zosplateniu celého tvrdeného dlhu. Pokiaľ postupca postúpil svoju pohľadávku na žalobkyňu konal v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 O.z. (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Keďže ku dňu postúpenia tvrdenej pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), postupca nebol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Postupca má udelenú licenciu na poskytovanie spotrebiteľských úverov od Národnej banky Slovenska. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru, ale len za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Ku dňu postúpenia pohľadávky neexistoval žiaden dlh žalovaného voči postupcovi, žalovaný nebol v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku nebol písomne vyzvaný. Z uvedeného potom vyplýva, že nebola splnená žiadna podmienka v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a teda sa jedná o neplatný právny úkon podľa § 39 O.z. pre rozpor so zákonným ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, § 53 ods. 9 O.z. a § 565 O.z. Žalobkyňa nemá v spore aktívnu vecnú legitimitáciu.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu a zároveň prizná žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu a zároveň, aby opravil chybu v písaní v časti označenia právneho zástupcu žalobkyne a to vydaním opravného uznesenia.

Odvolanie podáva z dôvodu, že:

- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci;
- a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dňa 15.12.2009 bola medzi Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 (právna predchodkyňa žalobkyne) a žalovaným uzatvorená úverová zmluva č. 3912085119, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému v celkovej výške 513,90 eur (ďalej len „pôvodná zmluva“). V zmysle záverečných ustanovení pôvodnej zmluvy: „Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty...“ Nárok uplatnený v tomto konaní si uplatnila na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533, ktorý bol poskytnutý žalovanému v celkovej výške 3.300 eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. 6204237533 bola neoddeliteľnou súčasťou pôvodnej zmluvy č. 3912085119 zo dňa 15.12.2009 a to v zmysle záverečných ustanovení pôvodnej zmluvy. Písomne uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533 bolo v konaní preukázané a to jednak pôvodnou zmluvou, kde v zmysle záverečných ustanovení je jasne a zrozumiteľne uvedené, že strany zmluvy zároveň uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, ďalej prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019, kde je uvedené čerpanie úveru vo výške 3.300 eur a to na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533, ďalej platobnou históriou, ako aj oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 06.05.2019, kde je uvedené, že právna predchodkyňa žalobkyne postupuje na žalobkyňu pohľadávku, ktorá vznikla zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 6204237533 uzavretej dňa 28.09.2012 (táto zmluva bola neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy č. 3912085119 uzavretej dňa 15.12.2009). Na základe uvedeného má za to, že konajúci súd

dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že v súdenom prípade nebolo uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533 preukázané, naopak v konaní bolo uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533 preukázané a to na základe vyššie uvedených listinných dokumentov. Súd prvej inštancie na súdený prípad aplikoval ust. § 53 ods. 9 O.z. v spojitosti s ust. § 565 O.z. avšak jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v prejednávanej veci nebolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté plnenie v splátkach, v dôsledku čoho na vec ani nemožno aplikovať ust. § 565 OZ, resp. ust. § 53 ods. 9 O.z. Podľa § 563 O.z. „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.“ Podľa ust. § 565 OZ: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Z dôvodu vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 O.z., iba vtedy ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. V takom prípade je potrebné, aby bol dlžník v omeškaní aspoň tri mesiace so zaplatením určitej splátky a zároveň je dodávateľ povinný dlžníka upozorniť na možnosť zosplatnenia a to v lehote nie kratšej ako 15 dní. Medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným bola dňa 15.12.2009 uzatvorená pôvodná zmluva, ktorej neoddeliteľnou súčasťou bola zmluva o revolvingovom úvere č. 6204237533, ktorá bola uzatvorená dňa 28.09.2012, pričom zmluvné strany si nedojednali spôsob vrátenia dlžnej sumy pre prípad čerpania úveru zo strany žalovaného. Žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533 a tak právna predchodkyňa žalobkyne podaním zo dňa 29.05.2017 vyzvala žalovaného v zmysle ust. § 563 O.z. na splatenie celého zostávajúceho dlhu. V zmluve o revolvingovom úvere č. 6204237533 absentovala medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným dohoda o plnení v splátkach, resp. akákoľvek iná dohoda o spôsobe, akým dôjde k vráteniu dlhu žalovaného. Podľa § 563 O.z. „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.“ Medzi zmluvnými stranami bol dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty - a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V súlade s ust. § 563 O.z., preto došlo výzvou zo dňa 29.05.2017 zo strany právnej predchodkyne žalobkyne k uplatneniu si svojho práva, keď od dlžníka požadovala splatenie dlhu, nakoľko v čase trvania dlhu nebol dohodnutý čas jeho úplného splatenia a až touto výzvou právny predchodca žalobkyne určil splatnosť predmetného záväzku žalovaného. Na základe uvedeného je žalobkyňa názoru, že súd vo svojom odôvodnení nesprávne právne posúdil splatnosť pohľadávky v zmysle ust. § 565 O.z., ako aj na posudzovaný prípad nesprávne aplikoval ust. § 53 ods. 9 O.z., § 565 O.z. a naopak na vec opomenul aplikovať ust. § 563 O.z., v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa rozhodnutia NS SR, sp. zn. 3Cdo/250/2014: „Forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav. Za kvalifikovanú výzvu sa považuje aj žaloba, v ktorom prípade nastáva prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi. Aj páchatel' trestného činu je v omeškaní nasledujúci deň po dni, kedy bol požadovaný poškodeným o zaplatenie dlhu (spôsobenej škody).“ Právna predchodkyňa žalobkyne vyzvala žalovaného písomným podaním zo dňa 29.05.2017 s označením ako „Výzva k splateniu celého úveru“ na zaplatenie dlhu, ktorý ku dňu vyhotovenia uvedeného podania predstavoval sumu vo výške 1.411,87 eur a vyzvala ho tak v súlade s ust. § 563 O.z. k úhrade dlhu vzniknutého zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa odvolaním napáda nesprávne právne posúdenie vo veci konajúceho súdu, pričom poukazuje na skutočnosť, že dňa 15.12.2009 bola medzi Home Credit Slovakia, a. s. a žalovaným uzatvorená úverová zmluva č. 3912085119, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému v celkovej výške 513,90 eur, taktiež tvrdí, že v zmysle záverečných ustanovení pôvodnej zmluvy: „Spoločnosť a klient podpísať na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty...“. Na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v zmysle záverečných ustanovení pôvodnej zmluvy č. 3912085119 a na strane druhej, vo vyjadrení k odporu

žalobkyňa tvrdila, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá podľa hlavy 8 úverových podmienok, pričom podľa § 4 hlavy 8 si strany mali údajne dohodnúť úverový rámec vo výške 497,91 eur. Napokon žalobkyňa tvrdí, že nárok si uplatnila na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533, ktorý mu bol poskytnutý v celkovej výške 3.300 eur, pričom tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere č. 6204237533 bola neoddeliteľnou súčasťou pôvodnej zmluvy č. 3912085119 zo dňa 15.12.2009 a to v zmysle záverečných ustanovení pôvodnej zmluvy. Opakovane poukazuje na nečitateľnosť a nepreskúmateľnosť záverečných ustanovení zmluvy č. 3912085119 a úverových podmienok, ktoré navyše neboli individuálne dojednané, pričom žalobkyňa individuálne dojednanie zmluvných a úverových podmienok nepreukázala a nepreukázala ani uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533, ktorú by bol býval podpísal. Podľa zmluvy č. 3912085119 mal záujem uzatvoriť len zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bol nákup konkrétneho tovaru na splátky. Údajná zmluva o revolvingovom úvere nebola uzatvorená slobodne a vážne, pretože nemal zámer túto zmluvu uzatvoriť (§ 37 ods. O.z.). Neplatnosť zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (ak by existovala) možno vyvodiť aj z ďalších dôvodov. Bola mu predložená na podpis vopred pripravená listina obchodníkom, ktorej obsah nemohol meniť a teda mu tak malo byť vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadal a nemal ani možnosť vylúčiť toto ustanovenie zo zmluvy, ktoré je navyše nečitateľné. Jedná sa o nekalú obchodnú praktiku zo strany obchodníka. Okrem toho, revolvingový úver nebol ani špecifikovaný v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, teda mu bol vnútený produkt - úver, o ktorý nežiadal a v čase podpisovania zmluvy nemal ani o podmienkach poskytnutia úveru zodpovedajúce informácie. Zmluvné ustanovenie, resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie vecí spotrebiteľ uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ak chce získať úver je donútený fakticky podpísať aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru), je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko nepriamo je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru automaticky bez možnosti odmietnutia. Uvedená zmluvná úprava spôsobuje následky, že pokiaľ by spotrebiteľ nechcel žiadať o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, nemohol by uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože predtlačené ustanovenie zmluvy, ktorou sa podpisom zmluvy o úver automaticky uzatvára aj zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, nie je možné vylúčiť. Nie je pritom podstatné či bude alebo nebude aj revolvingový úver poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí výslovne od rozhodnutia veriteľa. Zároveň nie je ani podstatné, či aj dôjde k čerpaniu revolvingového úveru a následnému vzniku povinnosti splácať úver a s tým spojené úroky a poplatky a viazanosť zmluvných povinností spotrebiteľa na „aktiváciu karty“, pretože fakticky následným rozhodnutím dodávateľa, je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver (produkt, služba), o ktorý nežiadal. Súdna prax má za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu, nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa – poskytovateľa služieb využívajúc neznalosť spotrebiteľa o podmienkach produktu, ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru dorúčením kreditnej karty samo osebe nabáda k jej použitiu, hoci možno konštatovať, že bez takéhoto vnútenia by klient - spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto konanie veriteľa je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov. Daná zmluvná podmienka bola súdmi vyhlásená za neplatnú jednak ako neprijateľná zmluvná podmienka a jednak ako zmluvná podmienka, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa nepreukázala uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6204237533, rovnako ako nepreukázala individuálne dojednanie zmluvných a úverových podmienok vo vzťahu k revolvingovému úveru. Žalobkyňa odvolaním napáda aj nesprávne právne posúdenie k aplikácii § 53 ods. 9 v spojení s § 565 O.z. V odvolaní žalobkyňa tvrdí, že medzi zmluvnými stranami nebolo dohodnuté plnenie v splátkach a zmluvné strany si nedojednali spôsob vrátenia dlžnej sumy pre prípad čerpania úveru zo strany žalovaného a zároveň v odvolaní tvrdí aj to, že zmluva o revolvingovom úvere č. 6204237533 bola neoddeliteľnou súčasťou pôvodnej zmluvy z 15.12.2009 a zároveň tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere č. 6204237533 bola uzatvorená dňa 28.09.2012. Tak ako bola teda uzatvorená? Zmluvu o revolvingovom úvere č. 6204237533 uzatvorenú dňa 28.09.2012 žalobkyňa nepredložila. Vo vyjadrení k odporu žalobkyňa tvrdila, že podľa § 5 hlavy 9 ÚP klient je povinný riadne a včas splácať v pravidelných mesačných splátkach, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RU I. Výška pravidelnej mesačnej splátky RU I. bola dohodnutá vo výške 4 % z výšky dohodnutého úverového rámca RU I., platného ku dňu splatnosti danej splátky. V

jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného RU I. a poplatky (ďalej len „splátkam RU I.“). Splátky je klient povinný hradíť do okamihu úplného uhradenia čerpaného RU I., vrátane úrokov a poplatkov. Právna predchodkyňa žalobkyne nepostupovala v súlade s § 53 ods. 9 O.z., žalovanému nezaslala výzvu na úhradu (údajných) omeškaných splátok a nemohol tak žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (§565 O.z.). Okrem uvedeného žalobkyňa riadne nepreukázala doručenie, resp. zaslanie výzvy k splateniu celého úveru 29.05.2017 žalovanému. Predložený podací hárok č. EPH009757100 neoznačuje ani len odosielateľa.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobkyne uvádza.

8. Z výsledkom vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 15.12.2009 bola medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 (právna predchodkyňa žalobkyne) a žalovaným uzatvorená úverová zmluva č. 3912085119, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému v celkovej výške 513,90 eur pričom v záverečných (nečitateľných) ustanoveniach zmluvy č. 3912085119 je okrem iného uvedené: „Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b)) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty...“

9. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že z úverovej zmluvy (návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy) vyplýva, že zámerom žalovaného bolo získať spotrebný úver na kúpu konkrétneho tovaru, avšak žalobkyňa formulárovou zmluvou vnútila žalovanému ako spotrebiteľovi (aj) iný úkon, ktorý v čase podpísania takejto zmluvy zo strany žalovaného prioritne ani nebol vo sfére jeho záujmu. Žalovaný ako spotrebiteľ podpísal úverovú zmluvu na kúpu konkrétneho tovaru, nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť vopred pripravenú formulárovú zmluvu, nemal ani možnosť odmietnuť vopred vnútený revolvingový úver zo strany právnej predchodkyne žalobkyne ako poskytovateľa. Úverová zmluva neobsahuje ani jasný a zrozumiteľný prejav vôle žalovaného získať revolvingový úver formou platobnej karty.

10. Odvolací súd má za to, že zo strany právnej predchodkyne žalobkyne išlo o nekalú obchodnú praktiku. Platobná karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom samotnej úverovej zmluvy/návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy vyjadril súhlas s poskytnutím revolvingového úveru, resp. požiadal o vydanie platobnej karty, je neprijateľnou podmienkou. Navyše absentuje zákonom predpísaná forma vyžadovaná v čase uzavretia takejto zmluvy v zmysle platného zákona o spotrebiteľských úveroch (zák.č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

11. V konečnom dôsledku z formulácie ustanovenia úverovej zmluvy „ Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b)) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty...“ nevyplýva nič iné než to, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Podpisom úverovej zmluvy dňa 15.12.2009 však nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu, ktorého označila žalobkyňa „ zmluva o revolvingovom úvere č. 6204237533 “.

12. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvoláciu argumentáciu žalobkyne odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

13. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobkyne neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Na základe všetkého vyššie uvedeného odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, považoval nárok žalobkyne za nedôvodný, pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol, jeho rozhodnutie bolo vo výroku vecne správne, odvolací súd preto s poukazom na § 387 ods. 1 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, čo sa týkalo aj výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania.

15. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že procesne plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalovaný), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalobkyňa), keď nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p.

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).